

KOYUNLARA HAKSIZLIK ETMEYELİM

Aydınlık Gazetesi, 23 Mart 2013

Yıldırım Koç

Koyun ilginç bir hayvandır.

Gazetelerde bazen bir koyunu izleyerek tümü uçurumdan yuvarlanan koyun sürüsüne ilişkin haberler okursunuz.

“Koyun can derdinde, kasap et derdinde” deriz.

“Koyun kaval dinler gibi dinlemek” diye bir deyişimiz vardır.

Koyunun bulunmadığı yerde keçiyeye Abdurrahman Çelebi derler.

Bön bön bakanlar, budalalar için de “koyun bakışlı” denir.

Bir yörük arkadaşımın iddiasına göre ise, keçi yetiştirenler çevik, atak ve isyankâr; koyun yetiştirenler uysal olmuştur. Arkadaşım, yörüklerin keçi yetiştirdiğini, onun için haksızlıklara karşı isyankâr olduklarını ileri sürüyor.

Nazım Hikmet’in ünlü şiirini bilirsiniz: *Koyun gibisin kardeşim,/gocuklu celep kaldırıncı sopsasını/sürüye katılıverirsin hemen/ve âdeta mağrur, koşarsın salhaneye.*

“Salhane” “kesimevi” demektir.

Halkın ve özellikle işçi sınıfının bazı dönemlerdeki durumunu anlatmada bu dizeler çok sık kullanılır. Ben de kullandım.

Ancak artık koyunlardan özür diliyorum. Koyunlara haksızlık etmişiz.

Günümüz sendikacılık hareketinden bazı örnekler verdiğimde, siz de bu özürümü haklı bulacaksınız.

Koyun kestiniz mi, bilmiyorum. Kesmediyseniz bile kesilirken görmüşsünüzdür.

Kurban bayramlarında ülkenin dört bir tarafı salhaneye döndüğünden bu olaya tanık olmayan yoktur.

Koyun, kesim yerine getirilir; genellikle de kolayca gelir; ancak kesilmek üzere yere yıkılmaya çalışıldığında, direnir.

Ayaklarını zor bağlarsınız.

Bazen kaçır.

Salhaneye koyunca gelir, ancak kasap onu kesmeye yeltendiğinde, doğal bir tepki gösterir; tüm gücüyle canını kurtarmaya çalışır.

Yenilir; ancak mücadele ederek yenilir.

Hani denir ya, mesele yenilmekte değil, teslim olmamakta.

Koyun yenilir, ama teslim olmaz.

Bunu aklınızda tutun.

Türkiye işçi sınıfı günümüzde büyük sorunlar yaşıyor. Yeni sorunlar da kapıda; bağıra bağıra geliyor. AKP iktidarı çok dürüst davranıyor; yapacaklarını önce ilan ediyor; sonra gücü yettiğinde bunları adım adım uyguluyor.

Peki, bazı sendikalarımızın, bazı sendikaların yöneticilerinin bu süreçte hiç sesini duyuyor musunuz?

Özelleştirmeler sürüyor. Ses yok.

Taşeronluk almış başını gidiyor; taşeron işçileri köleden beter durumda. Bu sendikalarda tık yok.

Yasalarda tanınmış haklar uygulanmıyor. Bu sendikalar bırakın eylemle tepki göstermeyi, mahkemeye gidip haklarının kabulü ve uygulanması için dava bile açamıyorlar.

Yargıtay’dan lehte kararlar çıkıyor. Bu sendikalar, hükümetle kötü olmamak için, Yargıtay kararının uygulanması için bile girişimde bulunmuyor; hatta mahkeme kararını işçilerden bile gizliyor.

Zonguldak’ta miting yapıldı. Yoktular.

23 Mart’ta Lüleburgaz’da miting yapılacak. Orada olmayacaklar. Ama büyük otellerde hükümet yetkililerinin katıldığı lüks toplantılar düzenliyorlar. Her taraf vıcık vıcık yağ.

Eylemci işçiler aklıktan söz ediyor. Dayanışma gibi bir uygulama akıllarına bile gelmiyor.

Ertesi gün kendileri sıkıntı yaşamaya başladıklarında seslerini bile çıkaramıyorlar.
Şimdi, eğer biri çıkıp bu tür sendika yöneticilerini koyuna benzetirse, haksızlık etmiş olmaz mı?
Olur.

Kime haksızlık etmiş olur?

Böylesine davranan sendika yöneticilerine mi?

Hayır.

Koyunlara.

Aman ha, bundan sonra bazı sendikaların yöneticilerini koyuna benzetip, bu hayvancılara haksızlık etmeyin.

Koyunlar öldürülürken direniyor; tüm gücünü harcıyor; yeniliyor ama teslim olmuyor.

Bazı sendika yöneticileri için böyle bir değerlendirme yapabilir misiniz?

Siz karar verin.

Ancak lütfen artık bu sendikacıları koyunlara benzeterek koyunlara haksızlık etmeyi bırakın.